

Cerkveni

GLASILO SLOVEN
SKIH CERKVENIH
GLASBENIKOV

Glasbenik

ST. 11, 12

NOVEMBER ♦ 1942-XX ♦ DECEMBER

LETO 65

Dr. Anton Dolinar:

Pregled slovenske cerkvene glasbe.

XIV.

Pod vplivno sfero Foersterjevega cerkveno-glasbenega delovanja štejemo v širšem pomenu vso razvojno pot slovenske cerkvene glasbe do današnjih časov. Zajeti skušamo vse skladatelje, ki so delovali ob Foersterjevem času ter tudi že pred njim in za njim, katere moremo stilno kakor koli že vzporediti z njegovimi skladbami ali pa — z ozirom na njihove življenjske prilike — sklepati na večji ali manjši mojstrov vpliv na njihovo skladateljsko tvornost. Ožja je zveza med Foersterjem in za njegovega časa tvariteljsko se udeležujočimi glasbeniki; najožja pa med učiteljem Foersterjem in njegovimi učenci in med temi v prvi vrsti z onimi, ki so izšli iz orglarske šole.

S temi slednjimi pričenjamo:

Med najpomembnejšimi učenci orglarske šole iz prvih let njenega obstoja je Ignacij Hladnik. V Križah pri Trziču se je rodil 25. septembra 1865, odkoder so se starši pozneje preselili stanovat v Trzič, kjer je obiskoval tudi osnovno šolo ter dovršil štiri razrede z odličnim uspehom, vedno prvi med součenci. V Trziču je bila navada, da so imeli šolarji od maja pa do konca šolskega leta vsak dan skupno službo božjo, pri kateri so vsi skupno peli. Riharjeve in Vauknove melodije so tedaj prevladovale po cerkvenih korih in tudi šolarji so mnoge teh melodij z besedilom znali na pamet; mladi Hladnik se je teh melodij že tedaj polno nasrkal. V 4. razredu je že sam orglal pri blagoslovih. V Trziču je tedaj kaplanoval Jakob Aljaž (1871—1880); spoznal je dečkovo glasbeno nadarjenost, nagovarjal je starše in jih slednjič pregovoril, da so ga poslali v orglarsko šolo v Ljubljano, ki je bila eno leto prej (l. 1877) otvorena. Učitelji so mu tamkaj bili: ravnatelj Foerster za orgle in harmonijo, p. Angelik Hribar za klavir in prof. Janez Gnezda za verouk. Hladnik je orglarsko šolo obiskoval dve leti in jo 5. avgusta 1879 z dobrim uspehom dovršil. Z Aljažem sta se v Novem mestu pozneje večkrat srečala. Po dovršenih glasbenih naukih je nastopil prvo službo pri Sv. Jakobu ob Savi 24. aprila 1880 — kot 14 letni mladenič. Ravno na sv. Marka dan naj bi prvič orglal v cerkvi. Župnik Škulj mu je dal navodilo, naj igra ta dan le bolj vesele skladbe, češ, da se bo s tem ljudem še prav posebno prikupil, kar bo olajšalo ureditev njegovega gmotnega položaja. Ker je s prvim nastopom napravil najboljši vtis pri faranih, so mu bili pri neprostopoljnih dajatvah naklonjeni. Tu si je kupil klavir, ki mu je pridal pedal kot pri orglah: z vrvicami je imel zvezane pedale s tipkami klavirja. Pozneje je večkrat pripovedoval, da se je prav na tem instru-

mentu priučil največ pedalne tehnike. Leta 1881 je svoje službeno mesto zamenjal s Staro Loko, kjer je ostal 8 let. V dopisu piše o svojem delovanju: »Počasi, pravijo, se daleč pride in to je resnica. V marsikaterem kraji se je vpeljalo vse, kar se dozdeva novega, naenkrat, pa se je zadelo na marsikake ovire: a pri nas smo vpeljali pravo liturgično petje šele začetkom adventa lanskega leta in vendar delujem že šesto leto na tukajšnjem koru. Kaj je bilo vzrok, da začnemo šele sedaj, mi tukaj ne gre govoriti; le toliko rečem, organist sam težko doseže, kar bi rad: če se mu pomaga, pa gre brez vprašanja« (Cerkv. Glasbenik l. 1878, str. 14). V Stari Loki je tudi pisal povesti, predstavljal iz nemščine in prosto poslovenjal (»Cerkv. Glasb.« 1932, str. 76).

V letu 1889 je nastopil novo službeno mesto v Novem mestu, kjer je oče prevzel službo kapiteljskega cerkovnika. Metropolita Dolenjske, z vsemi čari svoje okolice, je postala središče njegovega 42 letnega delovanja: v 100 letih je bil drugi kapiteljski organist: sledil je Jožefu Krausu — po rodu Čehu —, ki je bil zaradi starosti in boleznj odstopil. Z mladeniško čilostjo je prijel za delo, kjer koli je bilo treba: če se zamislimo v glasbene prilike tiste dobe, takoj vidimo, da mu dela ni manjkalo. Važno je najprej njegovo pevsko vzgojno delo: poleg svoje redne službe je poučeval petje in vodil pevske zборе pri več društvih. Pevovodja »Dolenjskega pevskega društva« je bil nad dvajset let. V Rokodelskem domu je poučeval petje preko 15 let, pevski zbor grmske Kmetijske šole je vodil 25 let, gimnazijski pevski zbor je poučeval 27 let, v frančiškanskem samostanu pa je orglal in vodil pevski zbor polnih 25 let. Iz vseh teh številnih pevskih učencev je odbiral najboljše za oba cerkvena pevska zbora. P. H. Sattner, ki je ob Hladnikovem nastopu orglal na frančiškanskem koru, Hladnika takole uvaja: »Prva skrb novega pevovodje je bila, da se pevstvo številčno pomnoži. In sedaj šteje zbor 12 pevk in 2 pevca. Vaje so vsak teden dvakrat, v postu pa so bile vsaki dan, proti Veliki noči pa po več ur na dan, kajti začetnike na kor spraviti, to ni lahka reč; vendar je g. Hladnik v kratkem času dosegel lep uspeh. Seveda je to šele začetek, podlaga; na podlago se bo zidalo glasbeno poslopje« (»Cerkv. Glasb.« l. 1890, str. 38). Svoje pevske učence je znal Hladnik navdušiti in jim vlitii veselje za lepo petje, obenem jim pa tudi svoje glasbeno stališče in glasbene nazore tako vsiliti, da jim je v poznejšem življenju ostal kot pevski mojster v prijetnem spominu, o katerega naziranjih, dovtipih, prigodah in tudi delovanju so s spoštovanjem in hvaležnostjo govorili. Z vso vnemo se je Hladnik zavzel za svoj zbor; kmalu ga je privedel tako daleč, da je mogel izvajati latinske maše tedaj slovečih skladateljev. V prvem poročilu so omenjeni: Stehle, Schweitzer, Kaim, Schaller, Witt in Foerster (»C. Gl.« l. 1891, str. 46); pozneje je izvajal tudi Kempsterja, Brosiga, Filkeja, Gollerja, Gruberja in Zangla (»C. Gl.« l. 1932, str. 77); slovenske pesmi je jemal iz Riharjevih, Cvekovih, Angelikovih in Hugolinovih zbirk. »Naše novejšje in najnovejšje pa mu niso bile všeč. Zakaj je bil Hladnik v tem oziru tako starokopiten in trmoglav, je težko umeti. Najbrž so se mu Rihar in drugi naši starejši skladatelji zdeli posebno slovenski, kakor je tudi sam skušal v tem pogledu jih posnemati in v pristnem našem duhu skladati« (»Cerkv. Glasb.« l. 1932, str. 77). Svoje nazore o vzgoji pevskega zbora in o izbiri skladb, »ki delajo naravnost pot Cecilijanstvu, ki posredujejo in hodijo in zastopajo srednjo pot«, je objasnii v spisu »Pevski zbor« (Cerkv. Glasb.« l. 1897, str. 41).

Hladnik velja pri nas Slovenceh kot eden prvih mojstrov na orglah. Z njimi je bil najožje zvezan od 14. pa do 68. leta. Bil je organist po poklicu s ponosom in hkrati z veseljem. Njegovo bogato muzikalnost izpričuje ravno visoka dovršenost orgelske igre, ki si jo je mogel pridobiti s smiselnim in vztrajnim vežbanjem. Dvoletno posečanje orglarske šole mu je zamoglo dati le osnovna navodila, vse nadaljnje delo je bilo sad zasebne pridnosti. »Večkrat je nastopal na cerkvenih koncertih. Posebno rad je izvajal francoske avtorje, zlasti Cal-

laertsu, Gounoda, Guilmanta in druge. Rekel je, da se mu je pri Callaertsu odprla prava orgelska literatura. Gojil je tudi Bacha, preko katerega ne more in ne sme iti noben boljši organist« (>Cerkv. Glasb.« l. 1932, str. 78).

Hladnik zavzema dalje častno mesto v galeriji slovenskih skladateljev. Po >opusih« razporejena dela so naslednja:

- Op. 1. *Četvero antifon in Ave Maria.*
- > 2. *Missa pro defunctis.*
- > 3. *Te Deum.*
- > 4. *4 velikonočne in 2 poročni.*
- > 5. *Latinska maša* (mešani zbor).
- > 6. *Tri božične.*
- > 7. *Obredni spevi* k procesiji sv. R. T.
- > 8. *Himna Leonu XIII.*
- > 9. *Missa: Laetentur coeli.*
- > 10. *5 Tantum ergo; 5 Mašnik, 10 Marijinih, 2 Te Deum.*
- > 11. *Venček pesmi* za moški zbor.
- > 12. *Dve fugi* za orgle.
- > 13. *Missa pro def.* (>C. Gl.«, moški zbor).
- > 14. *15 Obhajilnih* (mešani zbor).
- > 15. *20 Marijinih.*
- > 16. *Missa in hon. Ss. Ap. Petri et Pauli* (sprejeta v C. V. katalog).
- > 17. *Pet Tantum ergo in petero mašnih pesmi.*
- > 18. *4 božične.*
- > 19. *Missa S. Rosarii* (mešani zbor, orgle in orkester).
- > 20. *Missa: Ave Regina coelorum* (mešani zbor).
- > 21. *23 cerkvenih pesmi* (moški zbor).
- > 22. *4 velikonočne. Regina coeli laetare, Te deum.*
- > 23. *Missa pro defunctis* (moški zbor).
- > 24. *Pange lingua*, štiri antifone za procesijo.
- > 25. *Ave: Zbirka 17 Marijinih.*
- > 26. *12. Tantum ergo.*
- > 27. *Asperges, Vidi aquam et 3 Ecce sacerdos.*
- > 28. *Missa in hon. S. Familiae* (z orglami).
- > 29. *3 božične in 4 ofertoriji.*
- > 30. *31, 32: Dvospevi.*
- > 33. *Fantazija* za orgle.
- > 34. *Missa pro defunctis* (za en glas z orglami).
- > 35. *12 mašnik.*
- > 36. *Laudes Eucharisticae.*
- > 37. *Ecce sacerdos* (za mešani zbor in moški zbor z orglami).
- > 38. *Missa solemnis* (mešani zbor z orkestrom).
- > 39. *36 obhajilnih.*
- > 40. *Božične pred- in poigre* za orgle.
- > 41. *Bleškemu jezeru.* (Gl. Zora — mešani zbor.)
- > 42. *Triglav.* (Gl. Zora — mešani zbor.)
- > 43. *10 velikonočnih in Regina coeli.*
- > 44. *5 božičnih* za solo in mešani zbor.
- > 45. *15 Marijinih.*
- > 46. *Latinska maša* po Riharjevih motivih.
- > 47. *Te Deum* (mešani zbor z orglami).
- > 48. *Ofertoriji.*
- > 49. *Regina coeli* (mešani zbor z orkestrom).
- > 50. *Missa: »Salve regina«* (mešani zbor z orkestrom).

Op. 51. *19 Marijinih.*

- > 52. *Requiem* (enogl. z orglami).
- > 53. *Božična slavospēva* (mešani zbor, solo in z orglami).
- > 54. *10 postnih.*
- > 55. *10 moških zborov* (na svetna besedila).
- > 56. *8 Tantum ergo*; op. 57: *Štiri antifone* za procesijo.
- > 58. *Slavnostna himna*; op. 59: *Slavnostna himna Pija X.*
- > 60. *Sveta maša v čast M. b.* (>C. Gl.<).
- > 61. *Pet slavnostnih iger* za orgle.
- > 62. *Večerni zvonček, Šmarnična kantata.*
- > 63. *Spevi za procesijo sv. R. T.* (mešani in moški zbor).
- > 64. *Meditacija za orgle.* (Novi akordi.)
- > 65. *5 Marijinih* ob vojnem času.
- > 66. *97-ti psalm* za 8 glasni mešani zbor, orkester in orgle.
- > 67. *Vojne pesmi* za moški zbor.
- > 68. *Maša v čast Srcu Jezusovemu.*
- > 69. *Zdrava Marija; 5 Marijinih* za solo — mešani zbor in orgle.
- > 70. *Domovini.* Mešani zbor s klavirjem.
- > 71. *Te Deum*; mešani zbor z orkestrom.
- > 72. *Zora mira*, mešani zbor (Sv. Cecilija).
- > 73. *Tri Marijine kantate*: solo, mešani zbor in orgle.
- > 74. *Jugoslovanska* (mešani zbor).

V seznam smo vnesli tudi svetne skladbe, ki se v svoji notranji sestavi od cerkvenih nič ne ločijo, razen po besedilu.

Poleg tega je izšlo v tisku še nekaj drugih skladb, ki jih navaja Premrl v izčrpnem članku: † Ignacij Hladnik: v >C. Gl.< I. 1932, str. 147:

1. V >C. Gl.<: *16 ofertorijev*, večinoma za mešani zbor.
2. V >C. Gl.<: *Slava Jezusu*; evharistična: >Čujem skrivno poročilo<.
3. V >C. Gl.<: >Slava presv. Evharistiji<: dve evharistični pesmi.
4. V Bogoljubu I. 1910, 1914, 1915: *Več Marijinih pesmi.*
5. V >Zgodnji Danici< I. 1886: *ena Marijina.*
6. V >Novih akordih< I. I.: *Fuga za orgle* na A. Nedvedovo temo: K Tebi srea povzdignimo.

Ponatisnjene so bile mnoge Hladnikove skladbe v Foersterjevi >Ceciliji<, v Premrlovi >Cerkveni ljudski pesmarici<, v >Cerkvenih moških zborih< in >Slava Brezmadežni<, v Vodopivčevih >Svetih pesmicah< v hrvatski >Sv. Ceciliji< itd.

V enajstih, od Hladnika samega vezanih knjigah in poleg tega še na raznih listih oz. manjših zvezkih je ostalo še veliko nenatisnjenih skladb:

1. *Devet latinskih maš* — poleg tega več posameznih mašnih delov (Kyrie, Credo, Agnus).
2. *Requiem* za mešani zbor, orgle in orkester.
3. Nedovršen *Requiem*.
4. Več *Tedeumov*.
5. Okrog *200 latinskih spevov*.
6. *Nebroj slovenskih cerkvenih pesmi*.
7. Več *kantat*.
8. Več *psalmov*.
9. *Koncertna fantazija* za orgle — po motivih slov. narod. cerkvenih pesmi — kot op. 80 v treh stavkih: Maestoso, Adagio, Finale.

Kot je razvidno, je bil Hladnik zelo plodovit skladatelj. Pri tolikem številu seveda ne more biti vse kleno zрно: mnogo dovršenejših skladb je ostalo le v rokopisu. Po starejših letnikih prilog >C. Gl.< je raztreseno še mnogo skladb,

ki so pravi biseri, ki pa v celotnih zbirkah niso prišle do zasluženega vrednotenja. V splošnem velja dejstvo, da so se mu bolj posrečila dela manjših oblik: dvodelne in trodelne pesemske oblike. Enkratnemu, dvakratnemu naraščanju sledi postopno vračanje navzdol, kar je navadno podprto z naravnim modulatoričnim poudarkom, tako da skladba tudi po zunanje učinkuje. Pri večji obliki latinske maše so posamezni deli preveč nanizani eden na drugega, ne rastejo organsko in manjka med njimi one odbojne sile, ki celoto trdno skupaj zvari. V napevih skuša skladatelj zadeti čim bolj ljudski ton. Tukaj mu je Rihar nesporni vzornik. Ne trdimo preveč: Če bi vseh njegovih 74 opusov ne obstojalo, Hladnikovo ime bo med Slovenci vedno živelo, dokler se bodo glasile njegove, docela že ponarodele cerkvene ljudske pesmi kot Usmiljeni Jezus, Presveto Srce slavo, Marija skozi življenje in še mnogo drugih. Hladnik je pač znal prisluhniti utripu ljudske duše kot za Riharjem še nihče. Ravno zaradi tega so te pesmi najbolj primerne za vpeljavo ljudskega večglasnega petja. Harmonije dihajajo na široko, kar napravlja vtis veličastnosti: Zato njegove pesmi lepo done. Hladniku, pevovodju je bilo pri izbiri skladb ležeče na tem, da zbor s petjem tudi na zunaj učinkuje. Ritmični potek je povsem preprost. Prav lepo presenečajo polifonsko zamišljena mesta, ki jih smiselno uporablja in zelo svojstveno razpreda. Kontrapunktična miselnost je prav živahna v njegovih orgelskih skladbah: že tedanji ocenjevalci so obžalovali, da ni šla Hladnikova skladateljska pot v tem pravcu naprej.

Posebno poglavje zase tvori Hladnik in njegovi kritiki. Prelistavanje številkih »Cerkv. Gl.« obsega stalno rubriko: oceno njegovih skladb. Vsi kritiki poudarjajo in se ujemajo v nedocela smiselnih modulacijah: kot n. pr.: »skladatelj v modulovanji zahaja proti koncu predaleč in se potem nekoliko prisiljeno zopet nazaj vrača« (»C. Gl.« 1891 stran 48); dalje ponovno zamenjavanje dominante in subdominante, kar zmeraj oblikovno negotovost povzroča. Sem spadajo tudi nenadno si sledeči tonovski načini, ki so po notranje med seboj preveč oddaljeni in jih uvaja brez vmesnih posrednikov.

Zgleda pa, da Hladnika vse to ni veliko prizadelo. On je imel svoj »prav« in tega se je držal — tako mi je razlagal na njega prisegajoči učenec.

Vse to zgine pred dejstvom: Hladnik je bil v vsem svojem glasbenem udejstvovanju pravi, zavestno in hoté v slovenskem duhu snujoči skladatelj. Vedno živeč med narodom je znal tudi v napevu približati se narodu, tako v veselju kot tudi v trpljenju, kateremu je moral — kot vsak smrtnik — odplačati svoj delež tudi on. Zavest slovenske misli, slovenske duše in slovenskega občutja v umetnosti končno ne more roditi drugega kot slovensko umetnost tudi v glasbi. Pomemben klicar in tvorec v tej smeri je bil Ignacij Hladnik.

Stanko Premrl:

Naši najstarejši cecilijanci.

Ob 65 letnici Cecilijanskega društva za ljubljansko škofijo (1877—1942).

(Konec.)

Tavčar Franc, kaplan v Kranju, v Radovljici, ekspozit pri Sv. Joštu; umrl 23. avgusta 1897.

Tavčar Janez, kaplan na Breznici, umrl kot župnik v pokoju v Šinkovem turnu pri Vodichah 8. februarja 1916. Bil je velik prijatelj cerkvene glasbe, v mlajših letih marljiv sotrudnik C. Gl. Med drugim je napisal članek »Nekaj o naših sprednikih, nekdanjih cecilijancih in starih pesnih« (C. Gl. 1886). Članek je opremljen z notiranimi pesmimi.

Tavčar Mihael, župnik na Vačah, potem dekan in častni kanonik v Zužemberku. Umrl kot železnomašnik 28. junija 1919, star 95 let. Mašnik je bil 72 let. Bil je vedno prijatelj in pospeševatelj cerkvene glasbe, vsa leta član Cec. društva in naročnik C. Gl. Ustanovnik Cec. društva.

Tedeschi Karel, župnik v Gorjah, umrl 24. decembra 1888.

Teran Janez, župnik v Ljubnem, živel v pokoju v Šinkovem turnu, umrl v Kandiji 4. julija 1916.

Tomažič Ivan, vikar v Novem mestu, župnik v Št. Vidu pri Vipavi, kurat na ljubljanskem Gradu, končno 11 let župnik v Skofji Loki. Napravil novo pokopališče, oskrbel župno cerkev in podružnice z lepimi mašnimi oblačili in perilom, vpeljal razne pobožnosti. Vedno je priporočal in delal za dostojno liturgično petje po cerkvenih določilih. Umrl je 24. junija 1900.

Tomec Miroslav, akademični slikar, c. kr. poštar, posestnik in cerkveni pevovodja v Št. Vidu nad Ljubljano. Bil je tudi spreten organist in skladatelj. »C. Gl.« je objavil l. 1880. njegovo latinsko mašo v čast sv. Vidu, mučencu, op. 1. za štiriglasni mešani zbor, zloženo v dostojnem cerkvenem slogu. Nekaj časa je bil odbornik našega Cec. društva. Od l. 1892 dalje je bil stolni koralist v Mariboru. Bil je vnet in zvest cecilijanec. Umrl je 8. novembra 1894, star šele 42 let.

Trafenik Franjo, dekan v Št. Ilju pri Velenju. Dal l. 1878 napraviti nove orgle. Izdelal jih je France Naraks iz Arije pri Zalcu. Trafenik je bil velik prijatelj prave cerkvene glasbe. Njegov govor, ki ga je imel o priliki blagoslovitve novih orgel, je objavil »C. Gl.« v 5. in 6. števil. l. 1878. L. 1873 se je udeležil IV. občnega zbora nemškega Cec. društva v Kölnu.

Trepal Anton, administrator na Selih, župnik na Kopanju, umrl v pokoju v Rovtah 14. maja 1894. S Kopanja se je oglasil v »C. Gl.« l. 1884. Je tudi skladal. Učil in vodil pevski zbor. Naučil preproste pevke 6 latinskih maš. Mnogo se je moral boriti, da je pripomogel na Kopanju cecilijanski ideji do zmage. »C. Gl.« je objavil štiri njegove prav dobre skladbe.

Treven Franc, služboval najprej kot trobentist pri vojaški godbi, potem bil na več krajih organist, nazadnje v Požunu, kjer je umrl l. 1935, star 78 let. Po rodu je bil Idrijčan. Kot glasbenik je bil vnet cecilijanec. V Svečini pri Mariboru je l. 1883 ob neki svečanosti izvajal Foersterjevo Missa solemnis. Tudi sicer je izvajal samo dostojne cerkvene skladbe.

Turk Miroslav, župnik v Divjakih na Hrvaškem.

Turk Štefan, župnik v Brusnicah, umrl 6. marca 1887.

Turk P. Efrem, frančiškan v Brežicah, kjer je deloval kot voditelj in vizitator III. reda ter organist. L. 1883 je bil gvardijan. Od 1884—86 je bil na Kostanjevici profesor, organist, voditelj in vizitator III. reda. Od 1886—90 v Pazinu katehet na ljudski šoli in vikar. Od 1890—95 v Novem mestu učitelj na ljudski šoli, učitelj petja in organist, voditelj in vizitator III. reda. Nato malo časa v Karlovcu spovednik in knjižničar, na Trsatu pridigar in spovednik, l. 1899. tudi učitelj petja. L. 1900 je odšel na novo ustanovljeno provincijo Sv. Cirila in Metoda na Hrvaškem.

Urbanček Ivan, župnik v Krašnji, umrl kot dekan v Trnovem dne 1. marca 1885.

Urbas Anton, kanonik v Ljubljani; bil ustanovni član Cec. društva. Umrl 22. septembra 1899.

Urh Peter, kanonik v Ljubljani, od l. 1882 prošt v Novem mestu. Je mnogo žrtvoval za cerkveno petje. Bil tudi sam dober pevec. Prihajal je k pevskim vajam in navduševal pevski zbor. Umrl je 24. junija 1897.

Valenta Vojteh, mestni blagajniški pristav v Ljubljani, pevovodja Narodne čitalnice, član prvega odbora Glasbene Matice, ki je začel misel njene ustanovitve, izboren baritonist in marljiv glasbenik. »C. Gl.« je v 4. št. l. 1891

objavil njegove »Drobtinice o Jakobu Gallusu«. Valenta je zložil tudi nekaj skladb. Umrl je 19. decembra l. 1891, star 50 let.

Vehovec Ivan, posestnik v Žužemberku.

Veninšek Florijan, organist; služboval je na več krajih, končno na Rečici ob Savinji. Tu je obhajal l. 1927 50 letnico svojega organistovskega delovanja. Orglal je 54 let. Umrl 15. aprila 1931, star skoraj 74 let.

Vesel Ivan, župnik pri Sv. Duhu, umrl kot dekan v Trnovem 9. decembra 1900.

Verbajs Anton, kaplan v Žireh, na Krki, v Kostanjevici; župnik v Kamni gorici. V pokoju je živel na Mali Loki pri Ihanu; umrl 18. oktobra 1925.

Verščaj Ivan, župnik v Stopičah, umrl 30. marca 1880.

Veselko Jožef, cerkovnik pri Sv. Tomažu pri Veliki Nedelji.

Vicentini Jakob, vikar v Gabriji pri Ajdovščini.

Vičič Miha, organist v Črničah.

Vidergar Janez, kurat v Podkraju; župnik v Št. Vidu pri Stični. V pokoju je živel v Radomljah; umrl 20. januarja 1923.

Vidic Franc, kaplan v Goriziji.

Vilman Gašpar, župnik v Kolovratu, v Ljubnem; umrl 22. junija 1917.

Virant Ivan, administrator, potem župnik v Podgradu; umrl kot kanonik v Novem mestu 24. aprila 1921.

Virtnik Marko, organist v Vuhredu.

Vizovišek Florijan, kaplan pri Sv. Križu pri Rogaški Slatini.

Vodopivec Miha, cerkveni ključar v Barkoli (Trieste).

Volčič Janez, župnik v Šmarjeti. Bil je nabožni pesnik in pisatelj. Spisal »Življenje Marije in sv. Jožefa«, izdala Mohorjeva družba l. 1891. Ob 25 letnici mašništva je izdal »50 vzdihljajev k Mariji Devici, naši ljubi Gospej presvetege srca«. Te je skoraj vse uglasbil P. Angelik Hribar. Mnogo Volčičevih Marijinih je uglasbil že Gregor Rihar. Volčič se je l. 1876 udeležil z našimi drugimi prvimi cecilijanci zborovanja Cec. društva za nemške dežele v Gradcu. Bil je ustanovni član našega Cec. društva in vnet pospeševatelj prave cerkvene glasbe. Umrl je 14. decembra 1887. (Prim. tudi P. H. Sattnerjev članek v »C. Gl.« 1892.: † Janez Volčič in cerkvena glasba.)

Volkov Josip, učitelj v Lokavcu.

Voršič Suzana, pri Sv. Petru pri Mariboru.

Vovk Ivan, kanonik v Novem mestu, umrl 18. novembra 1893.

Vozon Ivana v Ljubljani.

Vrančič Ignacij, kaplan v Šmarju, župnik v Zagradcu, umrl kot župnik v Kolovratu 1. novembra 1889.

Vraz Ivan, nadučitelj pri Sv. Marjeti na Pesnici.

Vraz Janko, kaplan v Rogatcu.

Vrečko Matej, župnik v Jurkloštru.

Vrišnek Terezija v Ljubljani.

Wartol Peter, župnik v pokoju, umrl v Ljubljani dne 28. junija 1899.

Wester Janez, vikar v Otaležu.

Wirtnik Jurij, organist in cerkovnik v Belih vodah pri Šoštanjju.

Wilfan vitez Simon, prošt v Novem mestu. Umrl 4. novembra 1881.

Zafran Franc, cerkovnik v Ljubljani.

Zagorjan Ivan, kaplan v Ljubljani, umrl kot župnik v pokoju v Radečah pri Zid. mostu 14. julija 1907.

Zamejic Andrej, profesor v Ljubljani, potem stolni kanonik in dekan. Umrl 1. januarja 1907.

Zbašnik Franc, kaplan v Mirni peči, administrator v Sp. Logu. Umrl v Hrastju pri Kranju 14. julija 1932.

Zdražba Ivan, kaplan na Vrhniki. Umrl kot župnik v pokoju v Ljubljani 18. julija 1903.

Zorc Ivan, župnik v Mengšu, umrl 19. februarja 1900.

Zorc (Sorc) Jurij, župnik na Krki, umrl 4. oktobra 1906.

Zorman Anton, župnik v Kolovratu; umrl kot župnik v pokoju v Kamniku 12. julija 1902.

Zorn dr. Alojzij, rektor Osrednjega semenišča v Goriziji, prej profesor bogoslovja, poznejši goriški nadškof in metropolit. Umrl na Dunaju — kamor se je šel zdraviti — 8. julija 1897. Se je zelo zanimal za zboljšanje cerkvene glasbe.

Zupan Anton, kaplan na Breznici, na Bledu, v Srednji vasi. Umrl kot kurat mornariške bolnišnice v Poli 19. januarja 1906.

Zupan Tomo, profesor-veroučitelj v Kranju, pozneje v Ljubljani, monsignor ravnatelj Alojzijevišča. V pokoju je živel na svojem gradiču Okroglem pri Kranju, kjer je umrl kot prelat in železnomašnik 8. marca 1937, star 97 let. Zelo zaslužen naš mož. Mnogo let je predsedoval Slovenski Matici.

Zupanc Janez, cerkovnik mestne župne cerkve v Celju.

Zupančič Anton, kaplan pri sv. Jakobu v Ljubljani, poznejši profesor pastirstva v ljubljanskem bogoslovnem semenišču. Tudi spisal knjigo »Duhovno pastirstvo«. Umrl 7. septembra 1915.

Zupančič Jernej, kurat v Litiji, umrl v pokoju 25. marca 1907.

Zagar Franc, kaplan v Sostrem, administrator v Javorju. Umrl dne 9. maja 1888.

Železnikar Janez, kaplan, beneficiar v Šmarjeti in v Št. Vidu pri Brdu, umrl 2. februarja 1905.

Zemlja Terezija v Žirovnici.

Zlogar Anton, kaplan pri sv. Jakobu v Ljubljani. Umrl kot kanonik v Novem mestu 5. oktobra 1931.

Znidaršič Andrej, vikar na Banjšicah.

Zužek Simon, župnik pri Sv. Katarini, umrl kot župnik v Vodicaх dne 27. novembra 1914.

Opozorilo skladateljem.

Ljubljanski Škofijski list je v letošnji 7.—8. številki objavil sledeče opozorilo skladateljem.

»Vsako besedilo, ki se rabi pri službi božji, mora biti cerkveno odobreno, tudi besedilo pesmi, ki se naj v cerkvi pojo. Zgodi se, da skladatelji napravijo na še ne odobreno besedilo prav lepo skladbo, ki bi sicer bila kaj primerna za cerkveno uporabo, pa je besedilo neprimerno, da se ne more odobriti in se mora skladba zaradi tega odkloniti. Tako je bil trud skladateljev zaman. V lastnem interesu naj torej skladatelji take tekste, ki cerkveno še niso odobreni, predložijo škofijskemu ordinariatu v odobrenje prej, preden se lotijo komponiranja.«

Koncertna poročila.

Koncerti v Ljubljani. Italijanski kulturni institut, Državno gledališče in Glasbena matica so proslavili 150letnico rojstva skladatelja Gioacchima Rossinija s simfoničnim koncertom, ki se je vršil 25. septembra v opernem gledališču. Uvodno besedo sta podala: ravnatelj Italijanskega kulturnega inštituta prof. Attilio Budrovich in docent Glasbene akademije Marjan Lipovšek. Nato je združeni orkester Opere in Radija izvajal pod vodstvom kapelnika Draga Maria Šijanca šest Rossinijevih

del: predigro k oratoriju Stabat Mater — ki jo je pravzaprav iz raznih delov Rossini-jevega oratorija priredil Mercadante —, potem predigre (overture) k operam: Obsedanje Korinta, Viljem Tell, Italijanka v Alžiru, Tatinska sraka in Semiramis. Tako smo v duhu pregledali pomen in veličino Rossinija ter prisluhnili njegovim neizčrpnim melodijam in močnim glasbenodramatičnim zamislim. Orkester je vse skladbe podal izvrstno, točno sledeč dirigentu, ki je vodil vsa dela na pamet. — Koncert na dveh klavirjih sta 28. septembra izvajali naši znani profesorici Bizjak-Valjalo Marta in Hrašovec Silva. V tesno spojeni igri sta podali Longojeve Variacije na Mozartov tema in Malo suite, dve zelo prikupni skladbi, Griegovo Staro norveško romanco, ki pa je kljub krepki in svojski vsebini nekoliko utrujala, Tomčev Nizki rej, lepo in zanimivo obdelano suite ljudskih plesov po motivih naših starih, prvinskih melodij, Rheinbergerjev Koncert in dve zelo ugajajoči skladbi Rahmaninova: Romanco in Tarantelo. Obe izvajalki sta pokazali glede tehnike znaten napredek. — 5. oktobra se je vršil koncert Ljubljanskega godalnega kvarteta, ki ga sestavljajo Leon Pfeifer, Albert Dermelj, Vinko Šušteršič in Cenek Sedlbauer. Izvajali so Boccherinijev kvartet v A-duru, Beethovnov op. 58 v F-duru in Dvořakov op. 35 v d-molu. Spored je bil prav dobro izbran in v celoti izvrstno podan. Ljubljanski kvartet se je po svojih dosedanjih odličnih nastopih najbolje uveljavil in ima že kar svoj stalni številni in hvaležni krog obiskovalcev. — 19. oktobra je v naši stolnici drugič koncertiral slavni italijanski orgelski virtuoz prof. Ulisse Matthey. Letos nam je podal precej klasičnih orgelskih skladb: Frescobaldijevo partito »La follia«, Fiocov Adagio in Gavoto, Corellijev Pastorale — Angelus, Pasquinijevo Tokato s skercem, Waltherjevo partito »O Jezus, moja radost«, Bachovo Tokato, Adagio in Fugo v C-duru, Händlov Koncert v D-duru; izmed novejšje orgelske literature pa Premrllove variacije na papeško himno, Bossijev »Pogovor z lastavicami« in Gigo ter Cesar-Franckov Koral v a-molu. Ulisse Matthey si je s svojim prvovrstnim, tehnično izredno dovršenim izvajanjem ravnokar naštetih izbranih del stekel ponovno enodušno, odkrito priznanje, spoštovanje in hvaležnost našega tovrstno glasbo ljubečega občinstva. Zlasti stare klasične skladbe je tudi slogu primerno posebno krasno registriral. Kar se skladb samih tiče, se mi zdi potrebno omeniti in ponovno opozoriti, da naj bi pri cerkvenih koncertih bile — kolikor mogoče — resnično cerkvene, kar nekatere z Mattheyjevega sporeda, n. pr. Tokata s kukavico ali Pogovor z lastavicami nista bili. Nekoliko čudno in cerkvenemu koncertu nikakor odgovarjajoče se bere tudi La follia — Blaznost. Zadostoval bi naslov Partita in tonovski način. — 3. novembra je koncertiral Ljubljanski komorni trio: Dermelj, Sedlbauer, Lipovšek. Izvajal je preprosto jasno Paganinijevo Sonato a tre (violina, čelo, klavir), Mozartov prekrasni, iz srčnih globin privrel Tri v C-duru in Smetanov polnokrvni, glasbeno razkošni trio v g-molu. Dermelj in Lipovšek pa sta izvedla Lipovškovo najnovejše zelo uspelo delo Sonato v treh markantnih, vsebinsko in formalno pomembnih stavkih. Vsi trije izvajalci so mojstri na svojem instrumentu in odlični v skupni igri. — 9. novembra se je vršil simfonični koncert. Na njem je naš simfonični orkester pod vodstvom Draga Maria Šijanca izvajal Smetanovo slavnostno predigro k Libuši, Čajkovskega koncert za gosli in orkester v D-molu s solistom Albertom Dermeljem, Schubertovo Simfonijo v -h-molu (»Nedokončano«) in Verdijevo predigro k Sicilskim večernicam. Koncert je popolnoma uspel; skladbe, dostopne in razumljive vsakomur, so zelo ugajale, naravnost užigale. Orkester pod večšim in varnim Šijančevim vodstvom se je ves čas prav dobro držal; solist Dermelj je težki part odigral z veliko rutino in toploto ter se izkazal odličnega solista. Razveseljivo dejstvo je tudi to, da je bila velika unionska dvorana polna. Takih koncertov nam obetajo za to sezono še več. — Profesor Pavel Rančigaj nadaljuje v Radiju z orgelskimi koncerti.

St. Premrl.

Oglasnik za cerkveno in svetno glasbo.

Stanislaus Premrl: *Missa in honorem s. Stanislai Kostkae* quattuor vocibus inaequalibus organo vel organo et orchestra concinenda, approbata ab ordinariatu episcopali labacensi die 28. aug. 1942 n. 2177. Labaei 1942-XX. Edidit et opalographo multiplicavit Rom, Pahor, Labaci.

Najbolj zrelo Premrlovo večje cerkvenoglasbeno delo. Skrbno, do pičice natančno pretehtano in dovršeno. Nikjer nobene nejasnosti, nikjer niti videza, da bi kakor koli drzno gazil kakršna koli pravila. Tudi to delo ga kaže iznajdljivega harmonika, ki spretno niza harmonske tvorbe; pa vse tako umerjeno, brez tistega, za Premrila pogosto tako značilnega viharnega, sicer popolnoma pravilnega, glasbeno gotovo upravičenega, toda večkrat kar brezobzirnega harmonskega zagona, da je taka akordična vihra pevcu zatemnila pogled in mu vzela čut za melodično pot. Le tu pa tam je na to ostal rahel spomin, n. pr. v glorijski »cum Sancto Spiritu«, nekoliko še konec »verec«, »Sanctusa« in še kak drobec kje. Zaradi te presenetljive harmonske in kontrapunktične prozornosti, bodo zbori to Premrlovo mašo pač tudi najbolj peli. Seveda pa še vedno presenečajo nepričakovani drzni harmonski postopi — največkrat v orglah — tako da se enoglasno petje nad njimi razvija brez težav; če bi pa za zbor kje nastale intonačne težave, so dobro podprte z orglami.

Druga odlika te maše je motivična enotnost: z začetnim motivom za Kyrie začnjenjo tudi vsi drugi deli in ga prinašajo tudi variiranega — ritmično in metrično. Posebno nežna sta začetka »Sanctusa« in »Benedictusa«, ki ga odlikuje iznajdljivo ljubeč kánon med zgornjima in spodnjima glasovoma, kanon iz spodnje kvinte prehajajoč v spodnjo oktavo, nato iz spodnje male septime se znova prelivajoč v spodnjo oktavo. Benedictus je naravnost sladek v najboljšem pomenu kakor n. pr. v cerkvenem jeziku »dulcis« ali celo »dulcissime Jesu«: sladki, presladki Jezus. Na več mestih vtis kontrapunkta pričara s tem, da témo prinese zapovrstjo v raznih glasovih ali skupinah glasov: moških-ženskih... Glavno glasbeno misel — skrajno preprosta je: samo iz štirih tonov — večkrat ponavlja, razpreda, veča, širi. Večkrat se še pokaže njegova posebna ljubezen do zmanjšanih akordnih tvorb, melodično pa nekajkrat — zelo krepki — postopi v razdeljenih trizvokih. Med najbolj učinkovita mesta štejem kratki, ne čisto dvotaktni recitativ v »veric«¹, z velikim sekstakordnim vzgonom v orglah. Harmonsko je morda bolj mikaven kakor učinkovit padajoči postop terekvartnih akordov konec »verec«. Kako najrazličnejše harmonske postope obvlada svojsko, čisto samolastno, nam dokazuje to, kako mu vse neovirano, odlično služi: do najstrože prepovedanih postopov: zaporednih oktav, kvint, septim, sekund — če se mojstru prav zdi, celo v zunanjih glasovih.

Maša je — kakor zlato v ognju — prečiščeno delo — nobenega koraka vstran, nič skokov, nič vsakdanjega, vse zrelo, umerjeno — vredno delavca na najvišjem vrhu naše glasbene omike, na glasbeni akademiji. Kimovec.

Matija Tomc: *Dijaška maša*. Ljubljana 1942-XX. Samozaložba. Odobril škof. ordinariat v Ljubljani dne 25. septembra 1942, štev. 2432. Naslovno stran opremil Božidar Kramolec, opalografiral Roman Pahor, Ljubljana. — To je tretja slovenska maša našega plodovitega skladatelja Tomca. Dal ji je naslov »Dijaška«, ker jo je njim v prvi vrsti namenil. S pridom pa jo bodo rabili vsi zbori, kar skladatelj tudi sam trdi v uvodnih besedah. Skladba ima sledeče dele: Začetek, Gospod, usmili se, Slava, Evangelij, Vera, Darovanje, Svet, Po povzdigovanju, Obhajilo in Po obhajilu. Besedilo je jako posrečeno: preproste molitve vseskozi v duhu mašne liturgije, ki se večinoma končujejo z Amen. Temu primerno preprosta, na več mestih recitativna, kar moč pristno cerkvena je uglasbitev, hkrati pa pestra, sveža, prikupna. V podrobni analizi bi mogel o tej maši povedati marsikaj zanimivega in pohvalnega. Pa se omejim samo na splošno

¹ Kakor je n. pr. tudi v Arničevi »Te Deumski simfoniji« za večino poslušalcev morda najbolj učinkovit na dolgo razpredeni recitativ z mogočnim valovanjem orkestra nad mirno pevsko podlago.

njeno pohvalo in najtoplejšje priporočilo. Prepričan sem, da bo te maše vsak organist oz. pevovodja od srca vesel, kakor sem je bil podpisani. Cena partituri je 16 lir, glasovi so po 3 L. St. Premrl.

Tomc Matija: Variacije na narodni napev za klavir. Ljubljana 1942-XX. Samozaložba. Opalografiral Roman Pahor, Ljubljana. — Tema tem klavirskim variacijam je preprost narodni napev »Sveti Jožek, stari možek, lepo sivo brado ima, z bradoj giblje, nogoj ziblje usmiljenega Jezusa«. To osemtaktno melodijo je skladatelj že v temi podal najprej v basu, potem pa dvakrat še v višjem glasu z zanimivo hromatično obdelavo v spodnjih glasovih. Pet variacij se giblje v raznih tonovskih načinih in v raznih brzinah, deloma naslonjenih na dano temo, deloma od nje odmaknjenih. Nekatere so za izvajanje lažje, druge, zlasti tretja in peta, težje. Celotna izdelava izpričuje močan sodoben izraz. Skladba je namenjena boljšim pianistom. Tem jo toplo priporočamo. Cena 12 L. St. Premrl.

Slovenska maša sv. Cirilu in Metodu na čast. Za mešani zbor, orgle in orkester zložil Francè Kimovec. Druga izdaja. V Ljubljani 1942-XX. Odobril škof, ordinariat v Ljubljani 9. oktobra 1942, št. 2535. Opalografija M. Kunaver, Ljubljana. — Ta 7 nadškofu dr. A. B. Jegliču posvečena maša je prvič izšla l. 1919 kot Staroslovenska s staroslovenskim besedilom. V tej izdaji je pri isti uglasbitvi uporabljeno slovensko besedilo. Že v prvi izdaji je skladatelj v posebni opazki pripomnil, da se skladba more uporabljati pri tihi maši, zlasti pri kaki slovesni priliki. To velja za sedanjo izdajo s slovenskim besedilom še tolikanj bolj in se pri Slavi in Veri lahko nekaj besedila opusti. Pri oceni te skladbe v »C. Gl.« 1919, št. 5—6, sem mašo podrobno opisal in zaključil z besedami: »Skladba v celoti je melodično sveža, harmonično in kontrapunktično bogato opremljena, ritmično zanimiva, za izvajanje srednje težka.« To drži še vedno. Paziti pa bo moral vsak pevovodja, da bo po možnosti zgladil deklamacijo besedila na nekaterih mestih, kjer skladatelj proti splošnemu običaju prinaša nepoudarjene zloge na prvem, navadno poudarjenem mahu, n. pr. »na zemljic«, »molimo«, (namesto »molimo«) »grebe« itd. Tudi se je vrinilo v partituro več tiskovnih napak, n. pr. v Veri, kjer morata v zadnjem taktu na 5. strani biti polovinki c, des, na več mestih v Svet, n. pr. v 4. taktu 2. sistema naj se popravi v basu f, e, d in v drugem naslednjem taktu v basu: g, g (mesto h, g). Pri »Hosana na višavah« ima bas ves čas g do ff. V »Blagoslovljen« je besedilo pravilno: »ki prihaja.« Tudi to naj pevovodja uredi, preden se loti študiranja maše. Skladbo priporočamo. Cena 15 L, pri skladatelju 12 L; glasovi kot pevske partiture 7 L oz. 5 L. St. Premrl.

Dr. Fr. Kimovec: Dve pesmi Srca Jezusovega za mešani zbor. — Obe sta zelo dobri pesmi in lahko izvedljivi; opirata se na našo ljudsko melodiko. Druga je primerna tudi za ljudsko petje. Cena izvodu L 2.50, pri skladatelju (Pred škofijo 9) 2 L.

Dr. Fr. Kimovec: Tri poobhajilne za mešani zbor. Prva je star cerkljanski napev, druga štajerski napev, tretja bržčas skladateljeva izvirna. Cerkljanski napev se giblje v $\frac{7}{4}$ taktu in je prirejen tako, da se menjavata zbor in bas oz. alt; prvi poje v B-duru, drugi v F-duru. Skladba je zanimiva, pristno slovenska. Tudi drugi dve sta izrazito ljudski, močni pesmi. Cena izvodu L 2.50, pri skladatelju L 2. St. P.

Stanko Premrl: 20 božičnih orgelskih skladb. Ker ni prostora za podrobno analizo, se omejujem le na splošno oznako zbirke. Nobeden od naših skladateljev ne zna tako izborno zadeti božičnega razpoloženja kakor msgr. Stanko Premrl. Iz vseh teh dvajset božičnih orgelskih skladb veje tako pristno božično razpoloženje, da je človek resnično ganjen in mu postane mehko pri srcu. Skladatelj je zajemal iz svojega silno razgibanega čustvenega bogastva, utemeljenega v globoki religioznosti in pristni slovenski božični domačnosti, da so mu skladbe kar privrele iz srca in so zato pravi biseri slovenske božične literature. Te skladbe nam govorijo o mističnosti sv. večera, o ljubki idiličnosti jasic in o otroški preprostosti pastircev, združeni z globoko vero. V to idilo pa se tu pa tam mešajo trpki, grenki akordi, ki nam govore o trpljenju in revščini zemlje, kamor je ta idila prestavljena. — Vseh 20 skladb ima izrazito božično noto. Nekatere se bodo dale izvrstno porabiti kot božični preludiji, druge pa so po svojem

bolj umirjenem značaju primerne za izpolnitev odmorov pri službi božji. Posebno sta posrečeni pastoralni št. 5. in 5.; bogato je razpletena parafraza na Riharjevo: Zveličar nam je rojen zdaj. — Prepričan sem, da bodo naši organisti to zbirko z velikim veseljem sprejeli. Cena je 18 lir. S. V.

Razne vesti.

Nj. Ekseleenca Visoki Komisar Emilio Grazioli je 18. novembra obiskal našo Glasbeno akademijo. V njegovo počastitev je skupina gojencev Glasbene akademije in Glasbene Srednje šole nastopila v Hubadovi dvorani z nekaj glasbenimi točkami.

Za dosedanjim prvim rektorjem Glasbene Akademije v Ljubljani, rednim profesorjem Antonom Trostom, je bil za naslednjo šolsko dobo dveh let za rektorja izvoljen in od Visokega Komisarja potrjen redni profesor Julij Betetto.

V Karlovcu je umrl znani hrvaški skladatelj, ravnatelj mestnega glasbenega zaveda Rudolf Taelik, star komaj 48 let. Tudi kot cecilijanec in odbornik Cecilijanskega društva je bil delaven in zaslužen. Več njegovih cerkvenih skladb je izšlo v Sveti Ceciliji in v samostojnih izdajah. Naj počiva v miru!

Od Glasbene Matice ljubljanske nagrajena skladba »Elegija«, zložena za soli, zbor in orkester od gojenca naše Glasbene akademije Vladimirja Petriča, je bila 3. septembra izvajana po ljubljanskem radiju. Sopranski solo je pela Nuša Kristanova, tenorski Janez Lipušček.

Italijanski orgelski virtuoz, profesor Ulisse Matthey, ki je pred kratkim koncertiral že drugič v Ljubljani, je 19. februarja t. l. dovršil svoj 500. koncert.

V Torinu je v založbi Marietti izšla znamenita knjiga »Ius musicae liturgicae«, napisal dr. Fiorenzo Romita. Knjiga obsega 369 strani in stane 20 lir.

Izšli sta dve novi slovenski klavirski skladbi: Slavko Osterčev Koral in fuga ter Zvonimir Cigličev Nokturno. Prvo je izdala in založila Lidija Osterc, drugo Založba Kaos v Ljubljani.

V zagrebški stolnici so sedanjim Walckerjevimi orglami, postavljenim l. 1885 in prenovljenim l. 1913, dodali še četrti manual s 15 registri. Sedaj imajo zagrebske stolne orgle 75 registrov.

Uredništvo hrvatske »Svete Cecilije« je s 3.—4. letošnjo številko prevzel novi regens chori prvostolne cerkve in nastavnik hrv. drž. konservatorija Albe Vidaković. Po smrti bivšega urednika Janka Barleta je Vidaković že drugi njegov naslednik; prvi je bil namreč prof. Ivan Kokot. »Sveta Cecilija« prinaša še vedno bogato glasbeno književno vsebino, v prilogah pa zadnje čase orgelske skladbe hrvatskih skladateljev.

Hrvaški skladatelj Lujo Šafranek-Kavić obhaja letos 60. letnico rojstva. V Ljubljani je bila izvajana njegova opera Hasanaginica l. 1930 in 1931. Šafranek-Kavić je skladatelj velikega stila in zelo plodovit. V »Sveti Ceciliji« je pred leti stalno poročal o operni in koncertni sezoni v Zagrebu.

NAŠE PRILoge

Današnja glasbena priloga v obsegu štirih strani prinaša Anton Jobstovo adventno »Milo nekdanj rod človeški« za mešani zbor in orgle, Stanko Premrlovo Marijino adventno za dvoglasno petje z orglami in dve Josip Šterbenčevi božični za mešani zbor. Posamezni izvodi se dobe pri naši upravi po 75 centesimov.

Izhaja kot mesečnik v dvojnih številkah. Cena listu z glasbeno prilogo vred 25 lir, za dijake 15 lir. Uredništvo: Zarnikova ulica 12. Uprava: Semeniška ulica 2. Odgovorni urednik lista in glasbene priloge in izdajatelj Stanko Premrl v Ljubljani. Številka ček. računa 10.749. Tiska Ljudska tiskarna v Ljubljani (Jože Kramarič).

